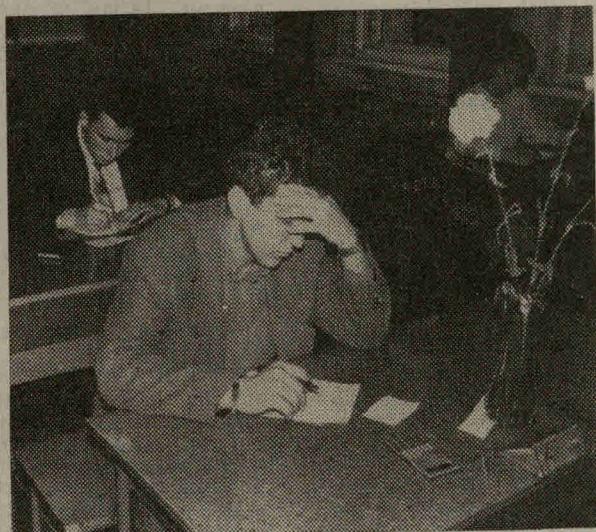
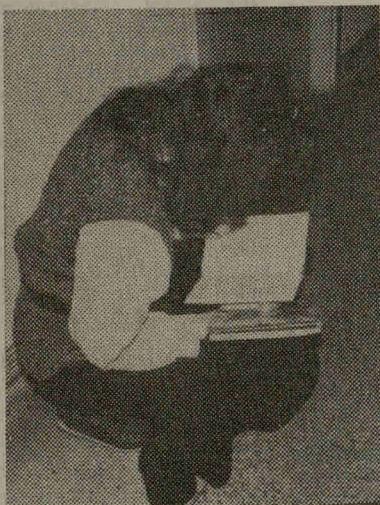

1991
SAUSIO
25
PENKTADIENIS
Nr. 3(735)

ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

Sesija pirmakursiu — tai pirmasis jėgu patikrinimas, reikalaujantis netik žinių, susikaupimo, vailos, bet ir mokėjimo rūmatai rengtis kiekvienam egzaminui. Tal, žinoma, nėra lengva. Pirmasis egzaminas visada turi ir jaudilio bei baimės atspalvi. Ypač neramu būna už auditorijos durų, kol laukia savo eilės, kai sunkiai atsidūsti, kai nepasisieka draugui. O vilti visada

didina žinia, kad kažkas gavo gerą pažymį, ištraukė nesunkų bilietą ir t. t.

Apie pirmakursių pirmają sesiją, jos rezultatus kalbėti dar anksti, tačiau vis dėlto įdomu buvo surūnoti, kaip ją pradėjo Fizikos ir matematikos fakulteto pirmakursiai. Pirmųjų egzaminų rezultatai didelio optimizmo nekelia. Ypač nelinksma padėtis fizikos specialybės studentų grupėje. Joje mokosi

beveik vien vaikinai. Dauguma jų, matyt, gyvena nusiraminimo ir apatijos nuotaikomis, nesirūpinančių savo mokymosi rezultatais. Daugiau kaip pusė visų šios grupės studentų beveik nelankė mokyklinės higienos užsiėmimų, ir štai rezultatas: visi tokie „studentaujantys“ negavo išskaitos. Fizikos ir matematikos fakulteto dekanato sekretorė pažymėjo, kad anksčiau visada silpniai mokydavosi matematikai, o šiemet — atvirščiai. Ji nuogąsta, kad iš fizikų grupės po šios sesijos gali likti tik vienas pogrupis.

Matematikos-informatikos specialybės pirmakursių grupė sudaryta daugiausia iš medalininkų (jų šioje grupėje net 16!). Tačiau pirmajame informatikos egzamine jau suklupo D. Andriulis, A. Baškytė ir O. Beržanskytė. Tiki mės, kad tai lalkinos nesékmės.

Matematikos-fizikos specialybės studentai pirmakursiai jau laikė algebras ir geometrijos egzaminą. Rezultatai ir čia ne itin geri. Nors šis egzaminas vyko sausio 22 diena, iji neatvyko net 7 studentai, o A. Boguševičius ir R. Jucikas gavo nepatenkinamus įvertinimus. Labai gerai ši egzaminai išlaikė tik trys šios grupės pirmakursiai: E. Daujotė, D. Leimontaitė ir T. Seputis.

Zenonas RIPINSKIS

Algirdo MUSNECKIO nuotraukose: egzaminų Fizikos ir matematikos fakultete metu.

APIE MUS

Dori žmonės visame pasaulyje gerai suprantata, kas vyksta Lietuvoje. Noriu pacituoti keletą sakinių iš privataus laiško. Zymus čekų kalbininkas, kelių monografijų ir daugybės straipsnių bendrobių kalbotyros ir kalbos istorijos klausimais autorius, kapitalinio senosios čekų kalbos žodynų sudarytojas Igoris Nemecas rašo:

„Skubu rašyti, kad išreikšliau užuojaudau ir solidaruma šiomis sunikomis jūsų Tėvynėl dienomis, kad žinotumėte, jog visi sąmoningi čekai dvasioje su jumis, nes gerai supranta, kas vyksta. Savo solidarumą išreiškiame demonstracijomis, savo Prezidento žodžiais, išvairiomis rezoliucijomis ir daugeliu kreipiųsi spaudoje. Visi esame sukrėsti tuo, kad tankais norima išlaikyti gedingo Ribentropo-Molotovo pakto, t. y. Hitlerio—Stalino susitarimo, padarinius. Pas mus kiekviena šeima žino, ką atneša svetimi tankai tautai, kuriai niekas kitas negrasina, o tik tų tankų vadai. Todėl kiekvieną dieną apie juos galojame“.

Doc. A. GUDAVICIUS

KONKURSAS TESIAMAS

Primename, kad tesiamas konkursas akyliausiam dėstytojui nustatyti. Prašome gerb. dėstytojus informuoti redakciją apie pagautuosius nusirašinėjant per šios sesijos egzaminus iki vasario 13 dienos. Nu galėtojus premijuosime!

(Tėsinys. Pradžia
„Pedagoge“ Nr. 2)

7. Ar pasileks?

Man regis, kad pamažu atsisakysime buvusio tarybinių studentų vertinimo modelio. Prisiminsime savo tradicijas, kai ką pasiskolinisime iš Vakarų, kai ką sukursime visai naujai. Gyvenimas smarkiai pakito. Tai, kas tiko prieš karą, dabar gali būti nebeefektyvu. Tiek atvirai pasakyti, kad nieko iš vieno šito gali dar ilgai neišteiti. Sakysime, pateks šis pasiūlymas į nekompetentingas rankas (tarkime į deputato — švietimo profano), nuo kurio sprendimas priklauso, ir viskas bus palaidota. Be to, lietuviškas konservatyvumas ar užgautos asmeninės ambicijos (jei ne aš minti iškėliau, jei idėja ne mano, tai geriau tegul ji prasmenga) gali nesunkiai nužudyti kūdikį dar jam negimus. Galla, kad daug kam nerūpi tautos švietimo ateitis, daugelis tik vaizduoja save patriotais. Progininkai ir tiek. O vis dėlto nenusiminkime. Tiek einantis ateina.

8. Kas jau dabar padaryta?

Reikia praktiškai veikti tuo pat. Beje, aš pritaru Mokslo ir studijų įstatymo projekto 28 straipsniui (studijų kvalifikacinių laipsnių): „Lietuvos pripažintamos vienos, dviejų ar kelių pakopų studijos, kurias baigus gali būti susteikiama bakalauro, magistro arba kiti kvalifikacinių laipsnių. Kvalifikacinius reikalavimus šiemis laipsniams nustato aukštosioms mokykloms“. Straipsnis geras, bet netobulas. Ivertinant pedagoginio aukštajo mokslo socialinę svarbą ir esamą mokyklos krizę, būtina numatyti specialiai ir intensyvę mokytoju rengimo specifika. Per daug didelė sfera, kad ją pamirštume, iterpę į bendrą schema.

9. Ką aš dar siūlyčiau?

Siūlyciu iš šio bendro straipsnio išskirti šiuos penkis postraipsnius:

28. 1. Atsižvelgiant į mokytojų profesijos specifiku (pedagogas ir dalyko specialistas) išduoti du diplomas: pedagogo ir dalyko dėstytojo.

28. 2. Iteisinti šiuos mokytojų (pedagogo ir dalyko specialisto) kvalifikacinius laipsnius: a) mokytojas (pedagogas ar dalyko specialistas) be kvalifikaci-

MOKYTOJAS—MAGISTRAS! NUO KADA?..

Doc. J. KAŠYS

cino laipsnio, b) mokytojas bakalauras, c) mokytojas magistras.

28.3. Parengti atitinkamus nuostatus apie galimybę vėliau, neatitrūkstant nuo tiesioginio darbo, išsigityti kvalifikacinius laipsnius. Numatyti atvejus, kai šie laipsniai eliminuojami (prarandami).

28.4. Kvalifikacinių laipsnių teikia tam tikrą prioritetą. Parengti nuostatus apie kvalifikacinius laipsnius, numatant materialines, socialines, moralines paskatas.

28.5. Kvalifikacinių laipsnių reikalavimus (mokymo programas, atskaitymo formas...) parengia kiekviena aukštoji mokykla autonomiškai. Kultūros ir švietimo ministerija užtikrina, kad programas nebūtų per lengvos arba per sunkios ir kad jų turinys smarkiai nesiskirtu, lygiant atitinkamo profilio mokyklas. Pavyzdžiui, magistro — matematikos mokytojo pasirengimas turėtų būti artimas ir Šiaulių, ir Vilniaus pedagoginiuose institutuose, ir Vilniaus universitete (būsimų matematikos mokytojų).

10. Kvalifikacinių laipsnių — ne puošmena.

Mokytojo kvalifikacinių laipsnių — ne kosmetinė puošmena ir ne pasipuikavimo pretekstas, bet didesni ir pedagoginiai, ir dalykiniai reikalavimai. Tinklimybė tokia, kad pedagogas magistras dirbs geriau už mokytoją be kvalifikacinių laipsnių. Zinoma, bus ir išimčių. Manyciau, kad į magistro egzaminus būtų įtrauktas ir egzaminas iš užsienio kalbos. Ir platesnis psichologijos kurzas taip pat.

11. Ką pasakys mano oponentai?

Nemanau, kad studijų diferencijuotam galutinio rezultato vertinimui visi pritars. Oponentai mes mažiausiai tris, jų manymu, nenuginčiamus koziurus: a) įvedus laipsniavimą, mi-

nimaliausias lygis transformosis į elementarijas žinias, neadekvacijas universiteto ar instituto reikalavimams; b) sumenkės mokslo prestižas, nes ne kažin kokius atradimus daro studentas; c) dabartiniai aptingę studentai, esant programų pasirinkimui, su džiaugsmu atsisakys bakalauro ar magistro, kad lengviau ir greičiau gautų diplomas. Juos visiškai patenkins mokytojo be kvalifikacinių laipsnių statusas. Studentų samprotavimai bus maždaug tokie: „Ar taip, ar kitaip, jaunam specialistui bus sunku rasti darbą pagal profesiją. Eisiu ten, kur geriau mokės ir į diplomą niežiūrės. Tad kuriems galams man džiovinti savo smegenis?“ Vadinas, tik retas studentas panorės baigtį institutą, turėdamas kvalifikacijos laipsnį.

12. Atsakymas oponentams.

Pastarasis argumentas gal ir vertas dėmesio (beje, tik praktika parodys, kiek realus šis būgštavimas), o šai pirmasis koziurus neturi pagrindo. Kas gitegiai, kad ši minimali programa, besiorientuojančių į diplomą be kvalifikacinių laipsnių, prilygsta kažkokiam primitivui tarp vidurinio ir aukštajo mokslo? Atvirkščiai. Ji turi atitinkti visus normatyvus. Zodis „minimali“ nėra adekvati žodžiams „menka“, „primitiv“ „apkarpyta“ (programa). Neverta jaudintis ir dėl „mokslo“ savokos tarimos devalvacijos. Teisingai, bakalauro, magistro, licenciato, daktaro laipsnių užslenye tradiciškai vadinti moksliniais. Ir nieko čia blogo nematau. Tačiau Lietuvos Mokslo ir studijų įstatymo projekto rengėjai rado vos ne saliamonišką sprendimą, neerzinanti savokų preciziškumo mėgėjų. Nutarta laipsnius, kurie priklauso studentams, įvardy-

ti kvalifikaciniams. Mokslo laipsniai palikti tik du daktaro ir habilituoto daktaro.

Man regis, kad reikia tikrai savos mokslo laipsnių ir vardų sistemos, kuri priartėtų prie Vakarų šalyse esančių modelių. Vokietijoje turi gillas tradicijas būtent du daktaro laipsniai. Nieko neįžeisiame, jei dabartiniai mokslo kandidatai taps daktarais, o daktarais — habilituotais daktarais (doctor habilis — lot. „parengtas, kvalifikotas“). Esant tokiai laipsnių sistemai, aukštasioms mokyklas galėtų papildyti iš karto laipsniuoti jauni dėstytojai — magistrai, rečiau — bakalaurai. Ar ne gražu ir kilnu, jei mokykloje prigytų kreipinį: „Pone magistre“ arba „Garbusis magistrel“ „Gerbiamasis bakalaure!“ Oficialiuose raštose taip pat tiktų save tituloti kvalifikaciniams laipsniais.

13. Laipsnai — dar ne panacėja.

Pedagoginių institutų studentų studijų reorganizavimas, įteisinant mokytojų kvalifikacinius laipsnius — svarbi švietimo darbuotojų prestižo kėlimo priemonė. Tačiau nereikėtų suprasti, kad ši pertvarka, nors jis ir esminė, išspres mokyklos krizę apskritai. Mokytojų kvalifikacinių laipsnių, priariantys mus prie Vakarų, yra tik vienas iš esminių kompleksinės mokyklos krizės sprendimo grandžių. Taip pat manau, kad negali būti kitokių, gal net geresnių šios problemas alternatyvinį sprendimą.

14. Ieškau bendraminčių.

Ir klausimai pačiam sau: nuo kada taip bus? O gal — ar iš viso taip bus? Jei bučiau kultūros ir švietimo ministras, jau ši rudeni mokytojus reniantys aukštajų mokyklų fakultetai dirbtų pagal šią (o gal kita alternatyvinę, žinomą, geresnę) programą. Nepalsydami gremėdiškos visų lygių valdymo struktūros ir nelisvengiamų „demokratijos“ pagalbų. Aš žinočiau, kaip praktiskai realizuoti kvalifikacinių laipsnių sistemą, kaip šia linkme pertvarkyti Lietuvos mokytojų kvalifikacijos institutą. Deja, aš ne ministras, ne Aukštųjų mokyklų departamento di-

(Nukelta 1 4 psl.)

REPLIKA

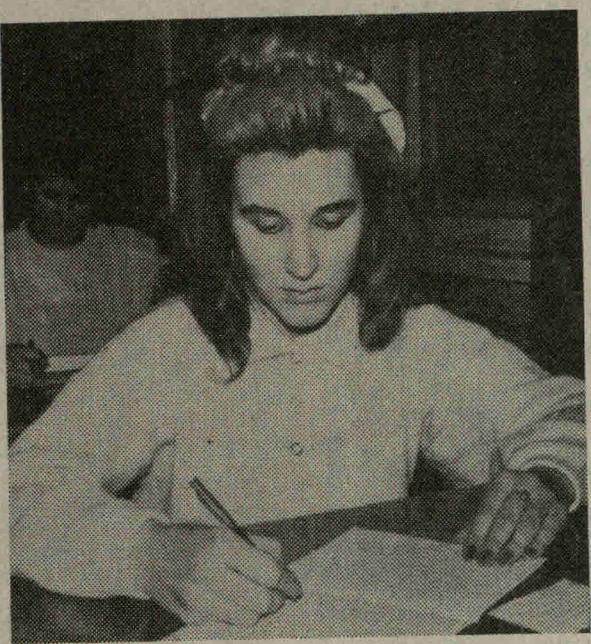
KAD NEBŪTŲ NEAIŠKUMŲ

Gerbiamoji redakcija!
Norédama, kad tučiai nebūtų lažomos iety, tai yra, kad diskusijoje apie aukštosios mokyklos pertvarką nebūtų kritikuojami neteisingai suprasti teiginiai, noriu pareikšti štai ka.

1. Ne tik Šiaulių pedagoginiame institute, bet ir kitose aukštojiose mokyklose yra profesorių (ir kitoto rango dėstytojų ir net vadovų), kurie teigia, kad, rengiant gerus ir net labai gerus mokytojus, užtenka, kad absolventas būtų „geras dalyko specialistas, vi-sapusiškai išsilavinęs ir kultūringas, be to, kad dar turėtų nors šiokią tokią Dievo dovaną — mylėtų vaikus ir mokėtų su jais bendrauti“ (žr. A. Gudavičiaus str. „Pedagoge“ 1991 m. sausio 11 d.). Vadinas, mokytojui visai ne reikia pedagogikos, psichologijos, mokyklinės higienos, dalykų dėstyimo metodikų žinių... Šiuo idėju šalininkai jau pasiekė, kad mokymo planuose minimoms disciplinoms liko nedidelis valandų skaičius.

Kaip jau rašau, praejusių metų rudenį Vilniuje susirinkę visų aukštųjų mokyklų pedagogai nutarė (ir sieks, kad tai būtų įstatymiskai įteisinta), kad būtina nustatyti pedagoginio ir psichologinio parengimo minimumą (pedagogikos

ir psichologijos disciplinų kvalifikacinius reikalavimus). Kas gi tas minimumas? Tai disciplinų ciklas, kurį išklausę būtinai turėtų būti atestuoti tie, kurie nori būti mokytojais. Paaiškinsiu remdamasi pedagogika. Iki šiol per mums skirtas valandas galėjome trumpai išdėstyti pedagogikos pagrindus, didaktiką, auklėjimo teoriją ir pedagogikos istoriją. Dabar nerašysiu apie šiuos dalykus turinį, geriau ar blogiau jis buvo atskleidžiamas. Yra Respublikoje priimtos programos, ir mūsų katedros dėstytojai nė kiek ne blogiau kaip ir kitų aukštųjų mokyklų dėstytojai jas žino ir sugeba dalykus išdėstyti. Reikalas tas, kad minėtų pedagogikos disciplinų ne užtenka geram mokytojo parengimui. Todėl i pedagogikos ciklo minimumą turėtų įeiti tokie dalykai, kaip ugdymo filosofija, lyginamoji pedagogika, socialinė, gal ir liaudies pedagogika, naujosios pedagoginės srovės ir pan. Pradinio mokymo spec. studentai turėtų išmokyti ir ikimokyklingę pedagogiką, vaikų žaidimus ir juos organizavimo metodiką bei kitas panašias disciplinas. Tai turėtų sudaryti pedagogikos minimumą. Panasių ir su psichologija. Yra nemažai būtinų dis-

ciplinų, kurios dėl riboto valandų skaičiaus kol kas nedėstomas.

Norint igyvendinti šį minimumą ir buvo numatyta, jog mokymo planuose pedagogikos ir psichologijos ciklui būtina skirti žymiai daugiau valandų.

2. Be minimumo, studentai galėtų pasirinkti įvairius speckursus, kurie ir sudaryti aukštesnio lygio programas ir gal, kaip minėjau, priedus prie diplomo ir atlyginimo.

3. Dėl bakalauro ir magistrų vardų rašau. Aš manau, kad Lietuvoje galėtume turėti ir savus jų pavadinimus.

4. Teisus doc. A. Guda-

vičius teigdamas, kad diskusija turėtų persikelti į respublikinę spaudą. Aš taip jau padariau, manau, kad ir kiti neatsiliks.

P a s t a b a. KVIECIU PARIEIKSTI NUOMONE IR DEL STUDIJŲ ORGANIZAVIMO. Argi normalu, kai dalykui skirta 10 val. teorijos ir 6 val. pratybų, o jos išdėstomas per visa semestrą. Studentai ne tik pamiršta, apie ką kalbėjo dėstytojas praėjusi kartą, bet net užmiršta, kaip jis atrodo...

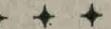
Virginija SAVICKYTĖ
Pedagogikos katedros vedėja
Algirdo MUSNECKIO nuotr.

EKSPERIMENTAS

Studentas Dumčius nutarė egzaminui pasirengti per vieną naktį. Tuo tikslu jis išvyko į Užpoliarę, kur naktis, kaip žinia, tėsiasi pusę metų.

— Kodėl jaudinatės? Ar bijote mano klausimų?
— O ne... Aš bijau savo atsakymų.

Dėstytojas egzamino metu:

— Gražiai meluojate! Nors meluouti ir negražu.

— Vienas gall užduoti daugiau kvailų klausimų, — sako profesorius, — negu dešimt protingai atsakyti.

— Nieko nuostabaus, profesoriau, — porina studentas, — kad tiek daug mano draugų neišlaikė jūsų egzamino.

— Egzaminas — tai teatras: jūs — aktorius, aš žiūrovas!

— Puiku, profesoriau! Ar galima pakviesi su ūfeli? (Iš A. Katkaus knygos „Studentiškas šiuplynys“)

APIE EGZAMINUS LINKSMAI

VIENINTELE ISEITIS

Kovodamas su nusirašinėjimu egzaminu metu doc. A. Vištakis egzaminus ir išskaitas priiminėja visiškai neapšviestoje auditorijoje.

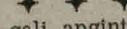
Egzamino metu dėstytojas klausia studente:

— Kas jūsų klisenė?
— Jūsų kūriniu citatos.

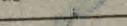
— Kodėl Jūs, profesoriau, rašote man dvejetą? Nejaugi aš padariau daug klaidų?

— Ne, tik vieną: kišote „spargalkę“ šalia kišenės...

— Ar studentas gali apginti kandidatinę disertaciją?

— Gali, jei disertacija bus apie tai, „kaip laikyti išskaitas ir egzaminus visiškai nesimokius“.

KOMENTUOJAME NAJUS ISTATYMUS

DEL SOCIALINES PASALPOS VAIKAMS

Mažai aprūpintų šeimų vaikams mokama socialinė pašalpa, kol vaikams sueis 16 (moksleiviams — 18) metų. Tokia pašalpa turi teisę gauti šeimos, kurių vidutinės bendrosios pajamos vienam šeimos nariui yra mažesnės nei 90 rb per mėnesį (anksčiau buvo 50 rb). Pajamų dydis vienam šeimos nariui yra nustatomos pagal šeimos pajamas per praėjusius kalendorinius metus. Tačiau socialinę pašalpą galės gauti ir tos šeimos, kurių pajamos pasidarė mažesnės nei 90 rb per mėnesį einaisiais metais. Tokiu atveju socialinė pašalpa bus skiriamas pagal šeimos pajamas per paškutinius tris mėnesius iki kreipiantis pašalpos.

Pašalpos dydis kiek-vienam vaikui sudarys 40 proc. skirtumo tarp minimalaus gyvenimo lygio (100 rb) ir vidutinių faktinių pajamų vienam šeimos nariui.

Darbuotojus, kurie turi teisę gauti socialinę pašalpą savo vaikams, prašom kreiptis į buhalteriją (108 kab.).

DEL SOCIALINIO DRAUDIMO

Kiekvieną mėnesį iš gaunamų pajamų išskaitoma 1 proc. privilomat socialiniams draudimui.

DEL PAJAMU APMOKESTINIMO TVARKOS

Pagrindinėje darbo-vietėje gaunamų pajamų

mū, susijusių su darbo savykiais, neapmokes-tinamasis minimums I gr. invalidams — 250 rb; II gr. invalidams — 200 rb; III gr. invalidams — 150 rb; asme-nims, turintiems tris ir daugiau vaikų iki 18 m., — 200 rb; motinal arba tėvui, neturintiems su tuo oktinio ir auginan-tiems vieną vaiką iki 18 metų, — 150 rb, auginantiems du ar daugiau vaikų iki 18 metų, — 200 rb (visiems kitiem asmenims — 100 rb). Be to, I ir II grupės regėjimo invalidams bei tėvams, auginantiems bent vieną vaiką invalidą, apskaičiuotasis mokesčius mažinamas 30 rb.

Pagrindinėje darbo-vietėje gaunamos pajamas, atskaliavus iš jų neapmokes-tinamajį mi-nimumą, apmokes-tinamos pagal tokius mokesčio tarifus: jei apmokes-tinamajį pajamų dydis per mėnesį yra nuo 1 iki 600 rb — 18 proc., nuo 601 iki 900 rb — 108 rb + 20 proc. sumos, virši-jančios 600 rb.

Ne pagrindinėje darbo-vietėje gautų pajamų mokesčio tarifai yra tokie: jeigu pajamų dydis per mėnesį yra iki 200 rb — 18 proc., jei nuo 201 iki 700 — 36 proc. + 20 proc. sumos, virši-jančios 200 rb, jei nuo 701 iki 1000 — 136 rb + 25 proc. sumos, virši-jančios 700 rb.

P a s t a b a . Visus paminėtų išskirtinių ka-tegorijų asmenis prašome suteikti informaciją buhalterijai (108 kab.).

„Pedagogo“ Inf.

MOKYTOJAS—MAGISTRAS! NUO KADA?

[Atkelta iš 2 psl.]

rektorius, ne pedagoginio instituto rektorius. Manychiau, kad bus kova. Aš pasiruošęs mūšiui. Tačiau matau kita, geresnę išeitį — susieškoti bendraminčiu tuose valdžios ešelonuose, nuo kurių didžia dalimi priklauso sumanymo įdiegimas. Supraskime paprastą tiesą: man nereikia mūšio dėl mūšio ar pergalės. Nors pačiam koktu, kad reikia tai aiškinti. Ne man asmeniškai, bet mums visiems — ministrui ir studentui, dėstytojui ir mokytojui — reikiā geresnių tvarkos, tobulesių veiklos paskatų, konkretių rezultatų tiek pedagogų kalvėje, tiek

pačioje mokykloje. Anglu kalboje yra žodis „commitment“. Lietuviškai tai reikštų sugebėjimą įgyvendinti kiekvieną sumanymą nuo pradžios iki galio. Siu atveju „commitment“ priklauso, deja, ne vien nuo asmeninės mano iniciatyvos ir atsakomybės. Padék, Dieve, surasti energingu vienminčių.

Arba, duok Dieve, kad atsiastų geresnių alternatyvių sprendimų. Kad mokyklos studentams ir mokyti vaikus mokytojams ūpas būtu didesnis. Ir dar. Kad asmenybė mokytu sių gyvenimą — nuo studento bakalauro iki mokytojo daktaro.

PADÉKA

Nuo širdžiai dėkoju Instituto darbuotojams, materialiai parėmuosiems mane sunkiu momentu. Ypač esu dėkinga Mokslinio tyrimo sektoriui, doc. E. Preskie-

ntinei ir Pedagogikos katedros vedėjai prof. V. Savickytėi.

V. CIMBALIENĖ
Kasininkė

INFORMUOJAME

Studentai, registruoti Vytauto g. 84, skubiai kviečiami atsiimti maisto talonus 3-ajame bendrabutyje.

Komendantė

Studento liudijimą Nr. 85345, išduotą 1985 m. Pedagogikos fakulteto IV kurso 4 gr. studentui Evaldui Sodžiui, Juozapo, laikyti negaliojančiu.

Specialiosios pedagogikos laboratorijos bendradarbai nuo širdžiai užjaučia vyr. mokslinį bendradarbį Juozą PETRUSEVIČIŪ del brolio mirties.

Kitas „Pedagogo“ numeris išėis 1991 m. vasario 8 dieną.

PEDAGOGA

aktorius
TALAKAUSKAS

kva.

MOSU ADRESAS:

23, 119 Šiauliai,
Vyskoto 84,
tel. 0-85.

Rinko ir spaustino „Titnago“ spaustuvė, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spaunda. Tiražas 1500 egz.
Užsak. Nr. 280.